

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
de intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főútcza 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 25 „

Hirdetési díj:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszöri hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyilttér minden sor 10 kr.

A választott tisztviselők jövőjének biztosítása.

A legközelebb megtartandó törvényhatósági közgyűlés során, a tanácskozmány tárgyai közt, a tisztviselők nyugdíjaztatása ügyét is feljegyezve látjuk.

Habár ez ügyet ismételtel megvitattuk, fontosságánál és a közbejött körülményeknél fogva nem találjuk feleslegesnek, ha ezen, a jövőre is kibáto fontos ügynek egy pár szót szentelünk.

Ezen lapok 9-ik számában egy m. bizottsági tagnak aláírásával ellátott cikkben — a nyugdíjaztatás eszméje meg lett támadva.

Az idő rövidsége miatt ezen antagonizmus részletes czáfolatába nem bocsátkozhatunk; nem is találjuk szükségesnek, mennyiben egyfelől az idézett cikk a következő számban alaposan meg lett czáfolva, másfelől mert a nyugdíjazás eszméjének támadásait felhozott érvelések talogatásából maga az olvasó könnyen felfedezi azok sántikáló voltát, valamint az ezen érvelésekből kifolyó okokat megdöntő következtetéseket, és az ezekből önkényt előtérbe lépő oly eshetőségeket, melyek éppen szükségessé teszik azt, hogy az elagott vagy munkaképtelenné vált s rendszeren vagyontalan tisztviselő már humanisztikus szempontból is azon testület által nyugdíjaztassék, melynél élte legszebb éveit át munkálkodott, — tekintet nélkül arra, vajjon az illetőt a körülmények készítették-e a tisztségnek elvállalására, vagy azt megtszélésként fogadta el.

Mellőzve tehát a czáfolgatást, forduljunk a nyugdíjaztatási szabályzat érdemének és a szabályzatot előterjesztő jelentésnek bírálatához.

A szabályzat érdemét illetőleg, habár több oldalról hozzáfér az észrevételezés és kifogás — csak a következők mint életbevágót emeljük ki.

Ugyanis nem találjuk helyesnek, hogy a tisztviselők nyugdíjaztatásánál a szolgálati évek kezdeté csak 1871. évre tétettek, mert ha már egyszer a nyugdíjazás elhatároztatik — azt hiszszük, hogy mindazon évek beszámítandók, melyek-

ben a testület tisztjei sorában a törvényt tényleg szolgálta, miből önkényt következik, hogy az illető tisztviselő ha az 1871. vagy az 1867-ik év előtt szolgált éveit számba vétetni kívánja, azok neki beszámítassanak — azzal, hogy a multa nézve az érdekelt tisztviselő bizonyos mérsékelt díjakat pótlékként befizetni köteles legyen.

Továbbá kifogásolnunk kell azon intézkedést, mely szerint a megyébe kebeleztet városok is a nyugdíj létesítésébe bevonatnak ugyan, azonban tisztjeik közül csak a legnagyobb fizetést húzó két tisztviselőre terjesztetik ki. Ez nézetünk szerint nem fér össze az igazsággal, — nem is jogos s nem is méltányos.

Mert ha már a nyugdíjalap létesítéséhez való hozzájárulásba a városok is bevonatnak, miután tisztjeik a jogosultságra és kötelezettségekre nézve egymás közt és egyáltalában egy színvonalon állanak — önkényt következik, hogy vagy valamennyi városi tisztviselő és szolgá belfogadandó, vagy egy sem. Ez utóbbi annál indokoltabb, miután tudomásunk szerint a városok — nevezetesen Eperjes sz. k. városa — tisztjeinek nyugdíjaztatását tényleg elhatározta és annak első alapját letette.

A mi a jelentés azon passzusát illeti, melyben annak indokolásul, hogy a városi tisztviselők közül csak a legnagyobb fizetést élvező két tisztre terjesztessék ki a nyugdíjazás — erre már fentebb futólag tettük meg a megjegyzést; itt már csak azt emeljük ki, hogy azon érvelés: mintha a polgármester maga, vagy egyetemben a kapitányval, képviselné a várost — ezen nézet teljesen téves, és valamint a törvénybe, úgy a kormánysszékileg megerősített városi szervezeti szabályzatba is ütközik. A várost a képviselőtestület, a tanács és adott körülmények közt a polgármester, akadályoztatása esetén pedig nem a kapitány, de törvény szerint egyike a tanácsnokoknak képviseli, lévén ugyanis a kapitány a tanács végrehajtó közege, nem pedig a város képviseltetésére hivatott tisztviselő.

Ajánljuk e sorokat a törvényhatósági közgyűlés figyelmébe.

A bártfai vasút.

Megyei alispánunk ez ügyben következő memorandumát fogja előterjeszteni a folyó hó 28-án megtartandó megyei közgyűlés elé:

Nem egyedül Bártfa város és jöhrnevű fürdője, de egy egész nagy vidék érdekében igyekezett felhasználni Bártfa sz. k. városa egy esetleges eperjes-bártfai helyi érdekű vasút kiépítésére reményt nyújtó minden alkalmat. Es hogy ezen forrón óhajtott célhoz jusson, eddig már sok tanulmányt igénylő tárgyalásokat — fájdalom eredmény nélkül — folytatott, csak a legutóbbi időkben, midőn az általa kiépített óhajtott vasút jövedelmezőségét egy alapos emlékiratban ismertette meg, sikerült a es. kir. szab. kassa-oderbergi vasút főigazgatóságát ügyének annyiból megnyerni, hogy ez az Eperjestől Bártfára vezetendő helyi érdekű vasút előmunkálataira a Nm. m. kir. közlekedési miniszteriumtól az engedélyt kieszközölve, e pálya irányvonala tekintetében általános telvételeket eszközöltetett.

A kassa-oderbergi vasút főigazgatósága azonban világosan kijelenté, hogy részéről csak akkor tétethetnek további, amúgy is nem esekély költséggel járó lépések, ha ismerni fogja azon hozzájárulás mérvét, melyet az érdekelték az eperjes-bártfai helyi érdekű vasút építése érdekében viselni hajlandók, és az építést csak úgy vállalhatná el, ha az érdekelték, főleg pedig a Nm. m. kir. közmunka és közlekedési miniszterium s a tettes törvényhatósági közgyűlés is a költségekhez nagyobb mérvben hozzájárulnak.

Feleslegesnek tartom ezen vasút ügy hadászati, mint kereskedelmi fontosságát bizonyítgatni, igazolja amant számos katonai szaktekintély köztudomású nyilatkozata s azon tény, hogy a nélkülözött duklái vasúti összeköttetés pótlására irányul a magas kormány azon eljárása, hogy ezen irányban új utakat épít s a meglévőket készséggel segílyezi, emezt egy százados múltú közlekedési forgalom, mely alig apadt meg, daczára annak, hogy a közel múltban két vasúti vonal lón Galiczia felé kiépítve,

TÁRCZA.

Feleségem bálba készül.

Droz Gusztáv rajza

A nő: Ah! minő kedves öntől, hogy ily korán jön haza. (Az órára tekintve.) Háromnegyed hatra. De mennyire fázol, szegény jó barátom, kezéd jég hideg! Jer, ülj a kandalló mellé. (Egy hasáb fát dob a tűzbe.) Egész nap reád gondoltam. Borzasztó, hogy ily időben ki kell járnod! — Elvégezted ügyeidet? meg vagy elégedve?

A férj: — Igen meg vagyok elégedve, kicsikém. (Önmagában.) Soha sem láttam feleségemet ily kedvesen. (Hangosan, a fujtatót kezébe véve.) Nagyon, nagyon meg vagyok elégedve, és nagyon éhes vagyok! — A kicsike kedves volt?

A nő: — Éhes vagy! Ma minden szerenese ér. Bravó! (Csengetve.) Mari, mondja meg a konyhában, hogy a nagyságos ur korán kíván ebédelni. Hogy gondtal legyenek arra a bizonyosra, és ne feledjék el a ezitromot.

A férj: — Titkolódszok?

A nő: — Igen uram, egy kis meglepetést készítettem önnek, és remélem, hogy ön el lesz ragadtatva.

A férj: — Hadd lássuk meglepetésedet.

A nő: — Oh! ez igazi meglepetés... Minő kíváncsi vagy! Lám, szemeid már fénylenek. Hátha még se mondanám meg!

A férj: — Ah! szívem megszakadna! A nő: — Na jól van hát, nem akarok türelmetlenné tenni. Ma fris osztrigát és... foglyot kapsz ebédre. Kedves vagyok, ugy-e?

A férj: — Osztrigát és foglyot! te valóságos angyal vagy. (Megesökölja.) Angyal! (Magában.) Az ördögbe mi lelhet ma feleségemet? (Hangosan.) Nem volt itt senki?

A nő: — Nálam volt ma reggel Ernestin, ki azonban alig hogy jött, mindjárt el is ment. Epen komornáját kergette el. Képzeld csak, tegnáp

előtt este a leányt meglepték, hogy férfi ruhába öltözködött és pedig — saját ura ruhába! Ez már csak erős dolog!

A férj: — Ime ilyenek a megbízható események. És Ernestint kivéve nem láttál senkit?

A nő: — Valóban, ez elég... (Felkiáltva.) Minő bolondos vagyok! egészen elfeledtem: Lyr asszony látogatását.

A férj: — Hogy a jó Isten áldja meg! Még mindig ferdén nevet, hogy kék fogát el-takarja?

A nő: — Te hamis vagy! Lyr asszony pedig nagyon szeret téged. Ez a szegény asszony! Látogatása valóban meghiúsult. Azért jött, hogy eszembe jutassa, hogy... de te megharagszol. (Megesökölja férjét és egészen közel ül hozzá.)

A férj: — Én megharagszom, én megharagszom... nem vagyok török. Na hadd lássuk miről van szó?

A nő: — Tudod hogy osztrigánk s foglyunk van. Jer, menjünk ebédelni. Nem akarom neked megmondani, ugy is rossz kedved van már. Különben is, félig meddig megmondtam neki, hogy nem fogunk elmenni.

A férj: (Karjait ég felé emelve.) — Patatra! Sejtettem. — Hogy az ördög vigye el, thea-estélyével együtt. De mit vétettem én ennek az asszonynak?

A nő: — Örömet akart neked szerezni. Lyr asszony igen kedves barátónő. Már azért is szerettem mert mindig jót mond rólad. Ha látogatása alatt a mellék szobában lettél volna elrejtve, bizonyára el-pirulsz. (A férj vállat von) — „Az ön férje oly kedves, szolt hozzám, oly jókedvű és szellemű! Kérem legyen rajta, hogy magával hozza, az ő jelenléte nagy előny minden társaságra.” En pedig azt feleltem hogy: „Természetesen!” de csak egy a levegőbe mondtam... érted? Oh! Istenem! én nem kötöm magam ahhoz, hogy az estélyre elmenjünk. Ugy sem mulatok valami különösen Lyr asszonynál. A sarkokban mindenütt egy csomó komoly férfi... Tudom ugyan, hogy ezek befolyásos személyek, kik hasznunkra lehetnek de végre is mit tartozik ez rám? Menjünk ebédelni. Tudod

hogy maradt egy palackz abból a felsőges vörösből, azt felhoztam hogy foglyodat megöntözhesed vele. Nem is képezed, mennyire örülök annak, midőn látom, hogy foglyot eszel... Te azt oly áhítattal eszed... Te nyalánk vagy, kis férjem. (Férje karját megragadva) Jer, kedves barátom, hallom rossz kis fiadat, ki az ebédlőben türelmetlenkedik.

A férj: (gondtjeljes arccal.) Hm!... és mikorra?

A nő: — Mikorra... micsoda?

A férj: — Az a thea...

A nő: — Ah! a bál, akarod tán mondani... már nem gondoltam rá. Lyr asszony bálja? Miért kérded, ha ugy sem megyünk. Siessünk, a leves kihül... Ma estére.

A férj: — (megáll és röviden folytatja.) — Hogy, az a thea-estély bál, és ez a bál ma este lesz! De, sapristi! Bálra nem az utolsó perczben hívják az embert. A meghívások jó előre szoktak jönni.

A nő: — De Lyr asszony nyolcz nappal előbb küldte meghívását. Hogy hova lett a jegy, azt nem tudom. Elfeleltem neked azt megmutatni, ez az én hibám.

A férj: — Elfelelted, elfeledted...

A nő: — Végre is, ez így legjobban van; egész héten rossz kedved lett volna. Az asztalhoz!

Asztalhoz ülnek. Az abrosz hófehér, a kések fényesek, az osztrigák frissek, a nyárson sült fogoly kitünő illatot terjeszt maga körül. — A feleség el-bájos kedves és minden apróság felett nevet. A férj homloka észrevehetőleg simolni kezd és ő maga végig nyujtözkodik székén.

A férj: — Ez a bor igen jó. Nem akarsz belőle egy kicsit, kicsi feleségem?

A nő: — Dehogy nem, dehogy nem, kis feleséged akar belőle. (Poharát kis kaczer mozdulattal kocziintásra emeli.)

A férj: — Ejnye, azt a XVI. Lajos-féle gyűrűt tetted ma ujjadra. Ez igen szép gyűrű.

A nő: — (Kezét férje szemé elé tartja.) Igen, de nézd csak, ez a kis pontoeska ki akar valni.

Bártfa városának törekvése tehát kiváló figyelemre, pártolásra méltó, de habár a maga részéről szerény anyagi viszonyainak megfelelőleg az áldozatok terén a szélső határig megy — ezéjárt csak akkor fogja elérni, ha a Nm. m. kir. közmunka és közlekedési miniszterium az építést tetemes anyagi támogatásban részesítendő, ennek kieszközölésére a tettes törvényhatósági közgyűlés van hivatva s e tárgybani felterjesztés megtételét mély tisztelettel javaslatba hozni szereneséltetem.

Hogy azonban fellépésének a kellő súlyt megadja — mulhatatlanul szükséges, hogy a tettes törvényhatósági közgyűlés — a Bártfa városa által eddig kezelt vasuti ügy élére állván:

1. *egy vasuti választmányt alakítson*, melynek főfeladata volna a kérdéses vasut tárgyában megindított mozgalomnak a megfelelő terjedelmet megadni, s a nagyszámú vidéki érdekeltséget az ügy részére megnyerve, érdekeltségükhöz mért áldozatok hozatalára bírni;

2. miután sz. kir. Bártfa városa a tervezett vasut anyagi támogatására kész minden kárpótlás nélkül, a saját tulajdonát képező, az építendő vasut által átmeteszendő területeket, valamint az indóház felépítésére szükséges területet is, ha t. i. az indóház felépítése a város tulajdonát képező területen eszközölnék, adni; a város területén előforduló egyéb kisajátítási költségekhez kész a város az építő-társulat rendelkezésére 15000 frtnyi összeget boesátani, mely összeg — nézetük szerint — elegendő leend a város területén eszközölnő összes kisajátításokra; s miután a város hajlandó az építő-társulatnak 500,000 drb téglát, 3000 drb 6-15 " vastag és 10-14 " méter hosszú építőanyag-szállítást törzsen a városi erdőben minden fizetés nélkül adni, ugyiszintén megengedi a város tulajdonát képező köfőjtő helyek kiaknázását, egyéb kő, homok és kavics egészen ingyones szedését, fentartván magának egyedül a kijelölési jogot; miután már is kimondatott, hogy az óhajtott ezél elérhetése ezéjából kész még külön 15000 frtot állampapírokban névszerinti érték erejéig, a netán kibocsátandó, a tervezett vasutra vonatkozó részvények vásárlására töképenzeiből fordítani; egyrészt a megye szekesői, makoviezai és részben a tapolyi járásai érdekeinek méltányos felkarolása, másrészt az alább javasolt felhívásra várt adakozások kedvező eredményének biztosítása ezéjából nyújtandó példaadás végett is kívánatosnak látom, *hogy a megye közönsége is a nyújtandó anyagi támogatás tekintetében már most nyilatkozzék. S e tekintetben javasolni bátorkodom, hogy a vasut építéséhez az e célra felhasználható igaz és kézi napszámot — azon esetre, ha nem részvényekre alapított vállalat útján építtetnék, 10 éven át évente a megyei utalaphól fizetendő 2000 frt, összesen tehát 20,000 frtnyi segélyt, ha pedig részvények boesátatnának ki, 15,000 frtnyi részvénynek az átvételét felajánlani méltóztassék.*

A megye részéről ezen ajánlat nagy áldozat ugyan — figyelembe véve azonban, hogy ezen új közlekedési pálya által a megye nagy vidéke tetemes előnyben részesítettik — azt a megye jól fel-fogott érdekének megfelelőnek tartom.

3. Boesátassék ki a szekesői, makoviezai és apolyi járás összes községeihez és birtokosaihoz

egy felhívás, melyben az adakozásra felhivatnak, — az érdekeltek nagy számánál fogva remélhető, hogy ily uton is számba vehető segély összehozható.

Itt tiszteletteljesen megjegyzem, hogy ezen vállalatnál kiválólag van érdekelve az Anhalt-Dessau uralkodó herceg, a szekesői járás nagy részének birtokosa, különös súlyt kell fektetnem tehát arra, hogy ezen uradalom az ügynek megnyeressék s e végből ő hercegségéhez magas állásának megfelelő felterjesztés intézendő lesz.

Végre sz. kir. Bártfa városa felhivandó volna, hogy a megye által kiküldött bizottságba 5 tagot kiküldeni s az összes ez ügyre vonatkozó tárgyalási iratoknak átadása mellett — egyelőre együttes működésre szorítkozzék.

K ü l ö n f é l é k.

Megeyi nyugdíjszabályzat. Vezérezkünk foglalkozik ugyan e szabályzattal, de ez alkalommal csak a 3 város két főtisztviselőjére vonatkozó részével. Lapunkban ez ügy pro és contra annyira ki lett merítve már, hogy ezuttal csak pár megjegyzést teszünk. A nyugdíjszabályzat korunkban nemcsak a méltányosság, hanem a köteleesség kérdése is. Minden testület, elkezdve az államtól a legutolsó pénzintézetig gondoskodik tisztviselőiről, kik érte fáradság, hogy ne maradjanak beállott csapások és eshetőségekkel szemben oly szabadok, mint az ég madarai, vagy a mező liliumjai, csak a megyéknek legnagyobb része, még most is mostoha gyermekének tartja tisztviselőjét. De e téren is megkezdődött a mozgalom. Harminecznál több megyében meg van a nyugdíj szabály. Szomszédaink: Szepes, Zemplén, Kassa gondoskodtak tisztviselőikről, s legközelebb Nógrádmegye indítványt tett, hogy mondja ki az országgyűlés, miszerint minden megye köteles nyugdíjalapot alkotni. Nem kételkedünk ezen, hogy megyénk közönsége a be-terjesztett javaslatot elfogadja; mert hiszen nemcsak a tisztviselők, hanem a megyei önkormányzat kérdése is. Kvalifikált ember jövőre csak akkor állhat a megyei szolgálatba, ha saját és családjának exintenzíája biztosítva van, különben csak olyanok fognak jelentkezni, kik előtt az exintenzia minden egyéb téren el van zárva; már pedig ilyen katilnaris egyénekben nincs kö-zönlet. Olesó husnak hig a leve. Altaluk nem nyer a megye sem erkölcsi tekintetben, sem közigazga-tási szempontból, sőt valamennyi még jobban fog súlyodni az ország színe előtt és siettetni a megyei autonómia végperceit. Ezt mi nem akarjuk, nem akarhatjuk, mert hiszen a megyei önkormányzat nemcsak közigazgatási kérdés, hanem a gentry kérdése is. Első sorban saját embe-reinket választjuk és mi megyebeliek visszuk a kormány hatalmat, a kinevezett tisztviselők mellett ez megszűnnék s a gentry nem lenne ur többé saját megyéjében; másod sorban a kinevezett tisztviselők sokkal nagyobb ös-z segek be kerülnek, mint a megválasz-tottak, nem 1-2%-os pótlékot, hanem 5%-ot is is kellene fizetnünk s a mit nyernénk a vámon, azt háromszorosan elvesztenők a résen. Mig ellen-

ben biztos nyugdíj a kvalifikált, választott tisztviselők mellett, különösen, ha a községi törvény reformáltatik, s a megyei önkormányzat kérdése betegeztetik, a megyék tekintélye helyreálland s közigazgatását oly férfiak kezébe képes letenni; kik megfelelnek egyiránt a modern kor követel-ményeinek és igényeinek. Nem hisszük, hogy ta-lálkoznék a közgyűlésen oly ósdi fejű, ki e nyug-dij ellen sikra szállna, s azért egész nyugodtan várjuk megyei közönségünk határozatát.

Az országgyűlés jövő szombaton nyílik. A legközelebbi ülészak valószínűleg esendes hétköz-napi hangulatban fog lefolyni. Legnagyobb ese-ménye azon törvényjavaslat, mely az országgyűlés három évi tartamát öt évre változtatja, ezután pe-pedig a főispáni hivatalnak szabatos meghatározása.

Tisztviselőválasztás. Az eperjesi ev. ker. collegium „Magyar Társasága“ f. évi szeptember hó 12-én megejté tisztviselőválasztását a következő eredménnyel: Elnök Albert József gymn. r. tanár, főjegyző Hlavács Gyula VIII. o. b. t., aljegyző Meczner Sándor VII. o. b. t., titkár Kosztolányi László VIII., pénztáros Friedrich Zsigmond VIII. o. b. t., szépirodalmi főkönyvtáros Dobozy István VIII. o. b. t., szépirodalmi alkönyvtáros Raisz Ala-dár VII. o. b. t., tudományos főkönyvtáros Barts Robert VIII. o. b. t., tudományos alkönyvtáros Mieske Gusztáv VII. o. b. t., olvasó köri lap-táros Chalupka Rezső VIII. o. b. t., lap-táros Dessewffy Miklós VII. o. b. t. — A kör — mely rendes mű-ködését már megkezdé — ezéjla magyar nyelvünk kiművelése s melynek 57 éves multjába bele szö-vődik egy Kossuth Lajos, Lisznyai Kálmán, Vachot Imre, Kerényi Frigyes, Sárossy Gyula, Vachot Sándor élettörténete, régi lángelméi nyomdokain ha-ladva, most is törekszik nemzeti feladatának lelki-ismeretes és pontos megvalósításán. A kör e ezé-ljának megfelelőleg hetenkénti 2 ülésen a társaság tagjai szavaltatok, saját irodalmi munkáik kölesönös megbíralásával, azonkívül egyes nevezetesebb nem-zeti emlékünnepeink megülésével, pályamunkák és nyilvános zárgyűléseivel iparkodnak a szellemi tökéletesülés felé haladni. A társaság rendelkezik egy tekintélyes, számos unicummal bíró könyv-tárral is.

161,000 frtnyi kölesönt szándékozik vá-rosrunk felvenni a csatorna, vízvezeték és villamos-világítás fedezésére. A polgármester első sorban az osztrák-magyar bankhoz fordul. Nem tudjuk, lesz-e sikere e fontos lépésnek, de részünkről csak örven-deni tudunk, hogy a hatóság csakugyan komolyan hozzálát s mindent megtesz, hogy e három elodáz-hatlan égető kérdés mielőbb gyakorlati megoldást nyerjen. Ha tekintetbe vesszük, hogy a város jöve-delmei nemcsak hogy nem apadtak, hanem ujabban az erdők rendszeres kezelése, egyes épületek jöve-delmezőbbé tétele, helyesebb gazdasági rendszer behozatala stb. által itt-ott emelkedtek, van némi reményünk, hogy a polgármester nem fog hiába kopogtatni a bank ajtaján.

Indítvány. Az eperjesi gör. kath. semina-rium, ha kiépül, a legszebb épületek egyike lesz. Azonban nagy defectussal fog kelleni kifizetni. Az épület előtti tér állandó por vagy sártenger, mely már egészségügyi szempontból is igen kártékony,

A férj: — (Felesége kezét megcsókolva). — Hol van az a kis pont?

A nő: — (Mosolyogva). — Te mindig tré-fálsz; pedig én komolyan beszélek, nézd, itten, hi-szen igen jól lehet látni! (Mindketten közelednek egymáshoz, és fejüket lehajjták, hogy közelebről láthassák a gyűrűt.) Nem látod? (Rózsás finom új-jával a gyűrű egy ponjára mutat) Itt... lásd... itt.

A férj: — Ez a kis gyöngy, mely... az ördögbe mi van hajdiban kedvesem? Kitűnő illata van. — Az ékszerészhöz kell adnod. — Ez az illat oly finom... Ezek a fűrtök nem állnak neked rozsul.

A nő: — Ugy találod? (Haját fehér kezével rendezgeti)... Gondoltam, hogy ezen illat kedvedre lesz; én, ha neked volnék, én...

A férj: — Mit tennél kedvesem, az én he-lyemben?

A nő: — Én megölelném kis feleségemet.

A férj: — (Nejét megölelve). — Neked kitűnő ötleteid vannak, kicsikém. Kérlek, adj még egy kis darabot abból a fogolyból. (Téli szájjal.) Minő kedvesek ezek a kis állatok, mikor a buza közt futkosnak. Ismered rövid kis kiáltásukat, melylyel egymást hívogatják, midőn a nap lenyugszik?... Egy kis mártást hozzá. Vannak pillanatok, midőn az idyllikus költészet lehellelte érinti lelkünket. — És ha meggondolom, hogy vannak olyan vadembe-rek, kik káposztával eszik ezt! — De igaz, mondd csak kedvesem (poharat tele tölti), van-e kész toilletted?

— A nő: (Gyermekies meglepetéssel). — Minő toilette, kedves barátom?

A férj: — Nos, Lyr asszony báljára...

A nő: — A bála! Minő emlékező tehetsé-ged van. — Még mindig rá gondolsz? — Édes Istenem, persze hogy nincs... Ah! azaz igen, van az a tarlatan ruhám, tudod? és azután, a nő-nek oly kevés kell a bál ruhá összeállításához!

A férj: — És a fodrász sines megrendelve?

A nő: — Igaz nincs értesítve; különben nem igen kívánkozom e bála. Majd a kandalló mellé ülünk, olvassunk egy kiesit, és jó korán aludni me-gyünk... Most jut eszembe, hogy Lyr asszony

bucszáskor így szólt hozzám: „Az ön fodrásza szokott hozzám is járni, majd értesíteni fogom.“ — És minő ügyetlen voltam én! most emlékezem, hogy erre semmitsem feleltem. Különben nincs messze, majd elküldöm hozzá Marit, hogy hiába ne fáradjon ide.

A férj: — Minthogy az a szerenesetlen pa-rókás már úgy is értesítve van, már legjobb lesz, ha elmegyünk... kissé szórakozni ahhoz a jó Lyr asszonyhoz, de azon egy feltétel alatt, hogy min-denképpen találjak ágyamon, kesztyűimet, rubámot stb. és ha te kötöd meg fehér nyakkendőmet.

A nő: — Az alku áll. (Megcsókolva) Te vagy a legjobb férj a világon. — El vagyok ra-gadtatva édes jó barátom, mert látom, hogy te esu-pán azért hozasz áldozatot, hogy nekem örömet szerez, különben a bál magában véve reám nézve is közönyös!... Én épen nem óhajtom, igazán öszintén mondván, épen nem óhajtom.

A férj: — Hm! Nos hát, én egy szivart szívok majd el, hogy benneteket ne zavarjalak, és tíz órákor itt leszek. Te már készen léssz, és — öt perc alatt én is tetőtől talpig feketében leszek. Isten veled!

A nő: — A viszontlátásig!

A férj az utazára kilépe szivarra gyújt és felső kabátját nyakig begombolja. Két órát kell így vesztegetni! Ez semmi, ha az embernek dolga van; — de, ha nincs semmi dolga, akkor ez bor-zasztó. — A járda piszkos, ez eső is újra esereg; szerenesére a Palais-Royal nincs messze. A kira-katok tizenegyszeri megkerülése után, a férj órá-jára tekint. — Öt perc híjjával tíz az óra, a férj majd elkéskik, neki indul és hazatér.

Az udvarban a fogat készen áll.

Az alvó szobában két ernyő nélküli lámpa fényes világosságot terjeszt maga körül. A búto-rokon és ágyon egy egész halmaz musselin és sza-lag. — A ruhák, szoknyák és alsó szoknyák, csip-kék, szalagok, virágok és ékszerék bájos chaosként hevernek együttesen. — Egy asztalon, mely vára-kozni látszik valamire, kenőcs-dobozok, szépitő sze-rek, hajtűk, fésűk és kefék nagy gonddal állanak sorban. Két hajfonadék egész hosszában valami

feketés halmazon nyugszik, mely fekete halmazt igen hasonlít erős maroknyi sörényhez. Arany nyíl, gyöngyház fésű, korál fűzér, rózsacsokrok, fehér virágok és halvány violák mind a művész vá-lasztására, vagy a szépség szeszélyére vára-koznak.

És talán ne is mondjam? Ezen sok drágaság közepett a kis feleség borzas, nyugtalan, a kis feleség dühös.

A férj. (Órájára tekintve.) Nos kedvesem a fodrász már itt volt?

A nő: (türelmetlenül) — Még kérde, hogy itt volt-e a fodrász! Nem látod, hogy másfél óra óta várom, másfél óra — egy egész évszázad! Nem látod, hogy dühös vagyok, mert nem fog jönni az az alvó!

A férj: — Az a szörnyeteg!

A nő: Igen, az a szörnyeteg! Jól teszi, csak gunyolódjék.

Csengetnek. Az ajtó felnyílik, a komorna berohanva kiáltja: „Asszonyom, ő az!”

A nő: — Ó az?

A férj: — Ó!

A művész gyors léptekkel siet a szobába, és ujjait visszahajtván, jobbra-balra hajlong.

A nő: — Kedves Silvani, ön kiállhatatlan!

Silvani: — Igen sajnálom, igen sajnálom, de lehetetlenség volt előbb jönnöm. Délután 3 óra óta mindig fészülök. W. hercegnőtől jövök épen, ki a ma este a miniszteriumba megyen. Saját fogatán hoztatott ide. Lizette nyujtsa ide a nagyságos asszony fésűt és tegye a tűzbe a bo-dorító vasat.

A nő: — De kedves Silvani, komornámat nem hívják Lizettenek.

Silvani: — Asszonyom ön be fogja látni, hogy ha minden komorna nevé, ki segédkezet nyujt, ezekben kellene tartani, ez esetben nem volna elég négy segéd, hanem legalább is hatra volna szükségem. Lizette esimos név, és illik mind-ezen kisasszonyokra, Lizette, mutassa nekem a nagyságos asszony öltözetét. — Jól van. — Nyil-vános bál lesz ez?

A nő: — Ez mindegy, csak fészüljön Silvani!

Silvani: — Asszonyom, lehetetlenség önt

egyiránt az ott sétálókra és az ott lakókra, nem volna-e észszerű, ha a város e tért a seminariumnak átengedné, vagy legalább megengedné, hogy e tér a seminarium költségére befásítsák?

Az eperjesi dalegylet múlt szerdán tartotta választmányi ülését, melyen több rendbeli javaslat tárgyalatott. Egyebek között meg lett alapítva és elfogadva az egyet házirendje; precizizozva azon módok és feltételek, melyek alatt és mellett valaki működő tag lehet, továbbá a választmányban két tagsági hely üresedésben lévén, az egyik Kyss Géza városi főjegyző, a másik Borbély adóhivatali tisztviselő megválasztása által lön betöltve. Szóba került még azon indítvány is, hogy a dalegylet tagjai nyilvános helyen, borozás közben ne énekeljék az egyet darabjait (talán ehgyomorra énekeljék?), de az indítvány el lett ejtve.

A czeméthei fürdő emelkedik. Már a tavalyi, de még inkább az ez idei nagyobbodó vendég forgalom, megértette az igazgatósággal, hogy a meglevő helyiségek nem elegendők a jelentkezők befogadására. El lett határozva, hogy még ezen év folyamában egy újabb — 32 szobából álló — épület fog emelkedni, s a határozatot azonnali tett követte, az építkezés serényen folyik s kilátás van arra, hogy a jövő furdósaisonra már lakható is lesz. Az épület 12900 frtba kerülend. Örvendünk a tettek s ha a fürdő élet kényelmére, a kiszolgálatra, a tisztaságra és élelemre is kellő és az eddiginél szigorúbb eljárás fog nemesak elhatározatni, hanem életbe is léptetni, úgy igen sok lesz téve a kellemes fekvésű apró fürdőknek gyökeres emelésére.

Királylövészet. Az eperjesi lövészársulat ez idei királylövészetének eredménye a következő. Lövész király Klefner Gyula eperjesi ügyvéd, első díj 50 frank aranyban. A második díjat 30 frank, kapta: Mihalik Samu; a harmadikat, 20 frank, Ruttkay Aurél; a negyediket, 1 arany, ajánlotta a kassai lövészegylet, Podraeczy János; az ötödiket, 10 frank, Oszwald Károly; a hatodik, 10 frank, Szojka Gyula; a hetediket, 10 frank, Podraeczy János; a nyolcadikat, 3 frt ezüstben, Linkesch Károly; kilencediket, 3 frt, Bauernmehel József; a tizediket, 2 frt, ezüstben Ruttkay Aurél; a tizenegyediket, 2 frt, Szojka Gyula; a tizenkettediket, 2 frt Klefner Gyula; a tizenharmadikat és tizennegyediket, 2 és 1 frt, Kampauer Adolf; a tizenötödiket 1 frt, Linkesch Károly; a tizenhatodik, 1 frt, Zavadeczy Károly; a tizenhetediket, 1 frt, Szojka Gyula; a tizennyolcadikat Krivos Gyula; a tizenkilencediket Oszwald Károly. Ezen kívül voltak még magán díjak is kitűzve. Keizer Miklós főlovászmester és az egyet bőkezű védnöke 50 frankot aranyban ajánlott a legtöbb körre, megkapta Szojka Gyula; a legtöbb "treffere" egy löbárczán ajánlva Klefner Gyula által, szintén Szojka Gyula lett a nyertes. A legrosszabb löbárczára egy üveg bor volt kitűzve s ezt megnyerte és meg is kapta Klausner Kálmán. Eljen! A lövészet után 70 teritékű, számos toaszt által fűszerezett közvacsora volt, melyen többek közt Keizer Miklós es. kir. kamarás, dr. Schmidt Gyula városunk orsz. képviselője Péchy Ignác, Kubinyi Aurél stb. részt vettek.

fésülnöm, ha nem tudom, hogy ön hajzatával minő körbe lép. (A férjhez fordulva, ki egy sarokban ül.) Igen kérem uram, ha oly szives volna, máshol helyet foglalni, nekem szükségem lesz e sarokra, hogy bizonyos távolságból itélhessem meg a hatást.

A férj: — Oh, kedves Silvani ur, igen boldognak érzem magamat, hogy némileg szolgálatára lehetek! (Egy karszékből foglal helyet.)

A nő: (Sebesen.) — Nem oda, kedves barátom, ön agyon gyüri ruhámat. (A férj fölkel és más széket keres.) Az istenért, vigyázzon, ön poufomra lép!

A férj: (boszankodva megfordul) — Az ő poufja, az ő poufja!

A nő: — Hiszen mondtam, már is fellökted gombostűmet!

Silvani: Kérek asszonyom egy pereznői nyugalmat.

A férj: — Nos nyugodjál meg, majd a salonba megyek; be van ott fűtve?

A nő: (szórakozottan) — De édes barátom, hogyan is akarja, hogy ott most fűtsenek?

A férj: — Hát akkor a magam szobájába megyek.

A nő: — Ott sincs meleg... Miért akarod, hogy ott most meleg legyen? Minő különös ötlet... Ez nem rossz így a levegőbe fésülni, tudja Silvani, és aztán kissé összekuszálva, ez szenvedélyt mutat.

Silvani: — Asszonyom, nem használ ön a szemé alá egy kis festéket! Ez esetben a frizurát ideálizálhatnám.

A férj: (Türelmetlenül.) — Mari, adja ide felső kabátomat és sapkámat. Megyek az előszobába s ott fel s alá sétálok. (Magában.) Majd megfizeti nekem ezt az a kedves Lyr asszony.

Silvani. — (A haját bodrosítva.) Fület asszonyom, egész szabadon hagyom, bűn volna azt eltakarni. Az ön füle ép olyan, mint K... herceg-nőé, kit tegnap fésültem. Lizette készítse a hajport... Az ily ful valóban ritkaság.

A nő: — Mit mond?
Silvani: — Az ön füle asszonyom oly szerény, hogy alig képes azon hallani.

Városi tűzoltóságunk érdekében. Tudvalevőleg tűzoltóságunk anyagi helyzete, érte ez alatt a befolyó jövedelmeket, éppen nem a legfényesebb, alig-alig lehet abból a folyó szolgálati költségeket fedezni. Újabb szerek beszerzésére, vagy a meglevőknek javítására meg nincs is pénz. A nagysárosi múmalom oltása alkalmával mintegy 30 méternyi tömlő szakadt meg, mely javításra vár, a tűzoltó szerek szaporításáról is kellene gondoskodni. Ideje volna a választásnak összeütni s valami módosításról gondoskodni, hogy e bajokon idejekorán segíteni lehessen.

A kassai gazdasági tanintézetnél f. é. október 1-én kezdődik a tanév. Figyelmébe ajánljuk gazda közönségünknek. E gazdasági tanintézet 366 holdra terjedő gazdaság 200 holdnyi erdő s 17 holdnyi kerttelepek mellett egy mintaszerben berendezett gazdasági szeszgyárat is bír miáltal külön alkalom nyújtatik, hogy a hallgatóság nemcsak a mezőgazdaság, hanem az erdőgazdaságban és szeszgyártásban is alapos oktatást nyerhet, oly előny, melylyel még ez idő szerint egyetlen gazdasági tanintézet sem rendelkezik. Kivált a felföld gazdáira nézve életkérdés, hogy ne csak gazdák, hanem alaposan képzett szeszfőzők is legyenek, mivé itten 3 évi Campagne alatt rendszeren kiképezetnek.

Gyászhir. Vettük a következő sorokat. Özv. Berzeviczy Jozuané szül. Szepesházy Antónia, fia Arnold s leánya Gizella s ennek férje és gyermekei: Berzeviczy Rudolf, ennek neje szül. Bornemisza Eleonóra és gyermekei úgy a többi rokonok nevében fájdalmas szívvel jelentik szeretett férje, apa, nagyapa s illetve szépajjoknak tekintetes kakaslomniczi és berzeviczei Berzeviczy Jozua földbirto-kosnak f. hó 16-án d. e. 7 órakor életének 74-ik s boldog házasságának 53-ik évében, hosszas szenvedés s a halottas szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 18-án d. n. 3 órakor lettek a róm. kath. egyház szertartásai szerint a berzeviczei sírkertben örök nyugalomra helyezve.

A helybeli róm. kath. elemi iskola átalakított épülete a napokban Winkler v. kapitány Dr. Lakner v. főorvos, Bretz v. építész és Schütze v. kéményseprő mesterből álló bizottság által megvizsgáltatott, s kifogástalan és a ezélnak megfelelőnek találtatott. Ezen épület valóban csak díszíteni fogja városunkat.

Halálozási statisztika. F. hó 1-től 15-ig Eperjesen csak 5 kis gyermek, egy 73 és egy 95 éves férfi halt el.

Rendőri stat. kimutatás. Az eperjesi rendőrkapitányság f. évi január 1-től szeptember 1-ig 313 egyént tartóztatott le, kik közül rendőrileg meg lett büntetve 222, a bíróságnak átadatott 15, igazolás után szabadon bocsátatott 76 egyén. — Ezen időszak alatt 63 esavargó lett városunkból eltolonezolva.

Vad-dísznö. Csütörtökön este Gallotsik Vilmos házába nagy vadkant hoztak, melyet a kendei erdőségekben Gallotsik, Silányi és Galajda löttek. Súlya 162 kgr.

Csatározás a csendőrséggel — halálos kimenetellel. Hazslin községben hét csendőrből

Végre a nő meg van fésülve. Silvani meg egy könnyű aranyporos felhőt hint művére, megelégedésteljes tekintetet vet arra, azután köszön és távozik.

Az előszobában összeütközik a férjjel, ki ott sétál.

Silvani. — Oh! ezerszer bocsánat! fogadjon legalázatosabb tiszteletem kifejezését.

A férj. — (Fülig felhuzott gallérja mélyéből.) Jó estét!

Negyed órával később kocsizőre hallatszlik. A feleség készen van, hajzata jól áll és a tükörbe mosolyogva, gyűrűs ujjaira huzza a hosszú keztyűt.

A férj nyakkendő esokrát rosszul kötötte és 3 gombot szakított le. Arczán a legrosszabb hangulat tükröződik.

A férj. — Menjünk, induljunk, a kocsit vár, már egy negyed tizenkettőre. (Magában.) Egy elveszett éj! — Hajts kocsis, rue de la Pépinière 224...

Megérkeznek. A rue de la Pépinière nagy mozgalomban van. Városi örök gyors léptekkel haladnak keresztül a tömegen. Távolról zavart kiáltások és közeledő kocsirobaj hallatszlik. A férj az ajtón kihajol.

A férj. — Mi baj van János?

A kocsis. — Uram tűz van! Ime, most jönnek a tűzoltók.

A férj. — Mindegy hajtson csak a 224-hez.

A kocsis. — Hisz a 224 előtt állunk! épen tt van a tűz.

A ház kapusa, a tömegből kilépve, a kocsis-hoz közeledik. — Uram, ön valószínűleg szintén Lyr asszonyhoz készül. — Lyr asszony kétségbe van esve; de a tűz épen nála van... Így lehetetlen-ség a bált megtartani.

A nő. — (Szenvedélyesen.) — Ez gyalázat!

A férj. — (Dudolva.) — Szomorú, szomorú... (A kocsishoz.) Térjen vissza honnét jötünk és hajtson jól, eldülök az álmotól. (A kocsis mélyébe helyezkedik és kabátja gallérját felhuzza. Magában.) Végre is — egy jól sült fogolyhoz jutottam!

álló járort nagyobb számú ittas állapotban lévő fiatal suhanec s kiszolgált katonákból álló csoport támadta meg. A fegyver-használat közben három lövés ejtetett; melynek elsője eredménytelen volt, a második lövés egy szolga legénynek halálát okozta, a harmadik által egy más legény mindkét lábán megsérült. Szurony dőféssel kettő könnyen, kardvágással pedig egy halálosan megsebesült. A fegyver használat jogos volt, s a csendőrségi járőr bámulatos magatartást tanusított, a részletekre még visszatérünk.

Üzérkedő ágensek. A szikszói járás területén egy oktató felhívást találtak, mely népünknek utat és módot nyújt arra nézve, hogyan lehet a hatóságot félrevezetni s engedély nélkül Amerikába kivándorolni. Ezen felhívás az alispáni hivatalhoz került, s a hatóságok utasítva lettek e felhívás terjesztőinek puhatolására.

Hallatlan. Böhm-féle házban Brennwasser nevű koresmáros, mint naponta, ugy szerdán este is, várta a vonatról jövő szegényebb utazókat. De mivel a rendőri szabályzat a koresmának 10 órán túli nyitva tartását tiltja, a vonat pedig csak 11 órakor érkezik, az ajtót behuzta, a helyiség azonban kivilágítva maradt. A vonat késétt és a koresmai helyiségben elszálasolt három napszamos megunva a várakozást, a koresmárossal együtt aludott s ezen idő alatt, még eddig ismeretlen tetes lopódzott be és daczára annak, hogy a lámpa égett és az ajtóval szemben az éjjeli ór állott; a pénzes fiókot az összes pénzértékű tárgyakkal együtt magával vitte. A koresmáros mihelyest felébredt észre-vette a lopást és azonnal jelentést tett a rendőrségnek, mely rögtöni kutatás után: a pénzes fiókot, ezérnán összekötött 5 arany gyűrűt, két fülbevalót, 12 kr. apró pénzt és az adó-könyvecskét, a malomhoz vezető utcában megtalálta, a tettest azonban még eddig nem sikerült kideríteni.

Baleset. Mahala István Kis-Szilvársra való napszamos, fuvarozás közben súlyosan sérült meg. A mint e hó 4-én a vasuti raktárból különféle portékát szállított, szerencsétlenül lépett a szekér fel-hérezére, hogy arról hirtelen lecsúszot, a kerék alá került s ballában a síncsont teljesen összetört olyanira, hogy lábát amputálni kellett.

Gazdasági állapotok. Hivatalos jelentések szerint az országban, még a nagyobb gazdaságokban is, — a eséplés általán be van fejezve. A keverő szántás is be van fejezve, sőt sok helyt vetés alá is szántanak és az őszi vetését is elkezdtek már. — A repeze nagyobbára már el van vetve, átlag jól kelt s rovarok által csak is helyenkint szenvedett kárt. A korai tengeri az ország déli részében már ézni kezd; az érest azonban a hűvös éjjelek hátráltatják. — A korai burgonya már kiszedetett, a termés általában kielégítőnek mondható. A szőlő szépen fejlődik és érik, úgy hogy ha az éjjelek kevésbé hűvösek lesznek, a szüret nem sokára mindenütt bekövetkezhetik; a bor minőség általában igen jónak ígérkezik.

Utcai harez. Z. N. asztalos tanoneza múlt vasárnap hazafelé sietvén, a felső-külvároson két esizmadia legény által megállítatott. A vitézek megkaparítván régi esküdt ellenségüket, ki nem ereszték mindaddig, míg csak a gyenge tanonezet művészetük legremekebb instrumentumával: a kalapácsesal súlyosan meg nem sebesíték. A támadók egyike kalapácsával ütötte a törbe ejtett tanonez homlokát, míg a másik nagyobbik feszült erővel tartá szorosan karjai között zárva. Az oda esődült nép a botránynak véget nem szakasztá! Mind ez fényes nappal történt, s a — rendőrök?!...

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Tüzifa-eladás.

A Hollán-Hedry Zsófia urnó tulajdonához tartozó 300 méter öltüzifa eladása s megrendelése iránt tudakozhatni Szmoligovics Szilárd ügyvédi irodájában Eperjesen.

3-3

Die lapispataker Compossessorats-Schankgerechtigkeit

wird im licitationswege am **29. September 1885.** vormittags 9 Uhr in **Lapispatak** au 6 Jahre, vom 1. Januar 1886 an gerechnet verpachtet werden.

Reflectirende haben bei Beginn der Licitation ein Vadium von 80 fl. zu erlegen.

Nähere Auskunft ertheilt Julius Klefner Advocat in Eperies. 1121. sz. 4-3

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium t. é. július 27-én kelt 42470. számú leiratával Eperjesen a soóvári főttsó árusítására egy nagy áruda föllállítását engedélyezvén, ennek betöltése czéljából a kassai m. kir. pénzügyigazgatóságnál **1885. évi október hó 8-án délelőtt 10 óra-
kor** irásos versenytárgyalás fog tartatni.

A sönagyárus köteles az árusításra megkivántató főttsó-mennyiséget a szükséglet és a sótermelés arányához képest, a soóvári m. kir. sóhivatalnál készpénzért beszerezni, azt saját költségén Eperjesre szállítani, ott megfelelő raktárhelyiséget és a só elárusítására alkalmas bolt helyiséget tartani és árúhelyét czímtábla által ismerhetővé tenni.

A heti sómennyiség megközelítőleg 35000 kilogrammban állapittatik meg, melyből a hozzá utalt 122 sókisarust akként tartozik ellátni, hogy egy kisárusnak egyszerre 12 kilogrammnál kevesebb sót eladni nem szabad, azonkívül köteles nagyárus a magán felek részére sót kicsinyben is eladni.

A sóért a nagyárus Soóváron a sóhivatalnál métermázsánként 9 frt 50 krt fizet.

A benyújtandó ajánlat arra terjedjen, hogy a fenti és alább közlendő feltételek mellett az ajánlattevő, mely áron fogja a főzött sót a sókisarusknak és külön mennyiért a magán feleknek kicsinyben elárusítani.

A kinstár a forgalom mennyisége iránt felelősséget nem vállal, ugy arra nézve sem, hogy a sótermelésnél előfordulható akadályok miatt a só-

nagyárus a megkivántató sókészlettel talán nem lesz ellátható és ebből kifolyólag a sönagyárusnak semmi néven nevezendő kártalanításra igénye nem lesz.

A főttsó ugyanezen állapotban árusítandó, melyben az a soóvári raktárból beérkezett, azt sem átalakítani, sem vízzel vagy bármiféle anyaggal vegyíteni nem szabad.

Köteles a sönagyárus hiteles mérleget és súlymérlegeket használni, azokat tisztán tartani, azokhoz súlyegyenlítőül függelökeket tenni nem szabad.

Az áruda 3 havi felmondás mellett kölesőnösen felmondható.

A sönagyárus a sönagyáruda kezelését illetőleg aláveti magát a fönnálló szabályoknak és ha azok ellen bármely irányban cselekednék, az áruda töle elvonatik és azon felül a rendes eljárás szerinti elbánásban részesül.

A pályázni kívánók 50 kros bélyeggel és 200 forint bánatpénzzel, vagy ezen összegnek valamely m. kir. adó- vagy sóhivatalnál való letételét igazoló nyugttával ellátott írásbeli ajánlatukat a fent megjelölt határidőig a kassai m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél tartozik átadni.

Az ajánlathoz csatolandó még az erkölesi és vagyoni, nemkülönbén a nagykorúságot igazoló bizonyítvány.

A kitűzött határidő után, vagy a megjelölt kellek hiányával beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A kinstár föltartja a jogot, hogy a pályázók közül a sönagyáruda kezelését a legalkalmasabb pályázónak adhassa.

A határozat a nagyméltóságú m. kir. pénz-

ügyminiszteriumnak lévén föntartva, a bánatpénzek a határozat leérkezével fognak visszaadni, az elfogadott ajánlótól bánatpénze azonban csak akkor adatik vissza, ha az magát a megjelölt sómennyiséggel ellátta.

A sönagyárus tartozik a sönagyárudák jelen feltételeknek megfelelően a nyerendő értesítéstől számítva legkésőbb egy hónap alatt teljesen berendezni, illetőleg a sókészlettel ellátni.

Az ajánlat következő minta szerint állítandó ki:

Ajánlat.

Alólirott késznek nyilatkozom az eperjesi sönagyárudát, melylyel a kicsinyben való eladás is össze van kötve, akként elvállalni, hogy a sókisarusknak a sót métermázsánként . . . . . frt . . . . . krt, a magánfeleknek kicsinyben kilogrammonként . . . . . krt adom (az ajánlott összeg szóval is kiirandó.)

A 200 frt bánatpénzről szóló nyugta (esetleg készpénz vagy államkötvény) a vagyoni állást, erkölesi magaviseletet és a nagykorúságot igazoló okmány ide csatolatik.

Végül kijelentem, hogy a sönagyáruda betöltésére vonatkozó feltételeket ismerem és magamat azoknak alávetem.

Az ajánlat keltezve sajátkezűleg aláirandó.

Az ajánlat külsejére irandó:

„Ajánlat az eperjesi sönagyárudára.“ A tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóság főnökségének Kassán, ezimzendő.

Kassán, 1885. évi szeptember hó 2-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Budapesti
KIÁLLITÁSI SORSJEGYEK á **1 frt**

4000
nyeremény

Főnyeremény
készpénzben csak **1%** levonással

100.000 ft

továbbá **20.000 ft** **10.000 ft** értékben

11 sorsjegy **10 frt**

Kiállítási sorsjáték-kezelősége Budapest, Andrassy-út 43.

Értesítés.

M. kir. gazdasági tanintézet Kassán.

Az 1885-86-ki tanév október 1-jén kezdődik. A rendes beiratás ideje október 1-5. A tanuló ifjuság a mező-, erdő- és kert gazdaságban oktatást nyer s az intézeti convictusban a nevelés követelményeinek megfelelő felügyeletben részesül. A tápintézetbeli teljes ellátásért havonként 20 frt fizetendő. Az intézeti gazdasági szeszgyár az itteni hallgatónak szeszfőzőkül való kiképzetésére kitűnő alkalmat nyújt.

Az intézeti értesítő és részletes felvilágosítókkal készségesen szolgál

1-1

az igazgatóság:

Dr. Rodiczky Jenő.

Mamersaft

1117 4-12

Impotenz

Sichere Hilfe, Wirklich-
keit, schnelle Genesung,
Dauer, keine Nebenwirkungen,
ohne Fährlichkeit, sicher und
immer, oft schon in 2 Tagen
schmerz und Unruhe, jeden
Mittels bei augenweiner, an-
strengender, mühsamer, un-
zureichender Nachfragen,
mühsamer Nachfragen,
Empfehlungen und **Lösung** **Saft**
führt radikal schneller, rasch
reifes Leben, Verenden die
Anschaffung der Garbon-Lösung,
dauere, Geolge garantirt, Comptent
mit dem höchsten Erfolg und
mit dem höchsten Erfolg und
Eisack Wehrt, Anhalt mit
Dauer, Dauer, K. K. pr. Carb-
Dauer, Dauer, K. K. pr. Carb-
Wien, II. Ferdinandsstr. 25.

Az első osztrák

**Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári
társaság**

Bécsben, IV., Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fr.es- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálek előállítására. **Kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák** stb. stb. berendezésére is, nemkülönbén mindenféle, gépekkel előállitható **faművek** elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a háziutorokat.

1016 12-8